

Bilag

Betragtninger over de færdselstekniske forhold ved hovedvejsreglerne.

Når man skal stille forslag om revision af de gældende hovedvejsregler, vil det være rimeligt, at man sammen med overvejelserne om, hvorvidt de foreslåede regler i praksis kan forventes overholdt og i fornødent omfang kan kontrolleres af politiet, og hvorvidt de er i tilstrækkelig overensstemmelse med reglerne i vore nabolande og med europæisk praksis, ser på de færdselstekniske forhold.

De forhold, der har færdselsteknisk betydning, er for det første i almindelighed:

- 1) Reglens virkning med hensyn til færdselssikkerheden.
- 2) Reglens færdselsfremmende virkning, og dernæst for de enkelte vejkryds' vedkommende:
- 3) Færdselstætheden på hovedvej og sidevej samt vejenes art.
- 4) Vejkrydsets form.

ad 1. Virkningen med hensyn til færdselssikkerheden.

A) Obligatorisk stop rummer den fare, at stoppet blot bliver en tom „eksercits“. Det synes rent psykologisk betænkeligt at lægge hovedvægten på et stop, der i sig selv er uden direkte betydning. Mange trafikanter vil formentlig ubevidst regne med, at de ved at stoppe har opfyldt den væsentligste af forpligtelserne, og de lægger derefter mindre vægt på opfyldelsen af den egentlige vigepligt efter stoppet, og der er i hvert fald næppe nogen grund til at antage, at den, der kører frem efter et stop, er mere tilbøjelig til at opfylde vigepligten end den, der langsomt glider frem mod hovedvejen. De nedenfor fremdragne forhold giver snarere anledning til at antage det modsatte.

B) Det er overalt i færdslen af fundamental betydning, at de to parter, hvis veje krydser hinanden, i god tid kan blive klar over, hvad modparten vil foretage sig. Pludselige og uventede ændringer i situationen er ganske givet den egentlige årsag til mange ulykker. Den, der kører på hovedvejen, vil, så længe den fra sidevejen kommende er i bevægelse, have en god mulighed for ved bedømmelse af afstanden, hastigheden og hastighedsnedsættelsen at blive klar over, om sidevejstrafikanten vil vige. Skal sidevejstrafikanten derimod altid stoppe, eller holder han stille alene i henhold til en stopregel, har hovedvejstrafikanten ingen mulighed for at vide, om han har set ham, eller han pludselig sætter i gang og kører frem. Denne usikkerhed er ikke alene et direkte faremoment, men en hård belastning for hovedvejstrafikantens nerver.

C) Ved et betydeligt antal af hovedvejenes sidevejsudmundinger er der ikke tilstrækkelig oversigt langs hovedvejene til, at parterne kan se hinanden i så god tid, at indkørsel fra sidevejen kan finde sted, uden at hovedvejsfærdslen i nogen grad må tillempe sig efter den krydsende færdsel, f. eks. nedsætte hastigheden ved at slippe speederen eller foretage en let opbremsning.

Indkørsel på hovedvejen efter stop vil imidlertid kræve, at afstanden til de køretøjer, der nærmer sig på hovedvejen, er betydelig større, end hvis indkørslen foregår glidende i langsom fart. Erfaringerne viser, at trafikanterne vanskeligt kan bedømme dette forhold og har sværere ved at bedømme hastigheden af et køretøj, jo længere det er borte. Der er netop af denne grund sket nogle ulykker.